

Georg Hegenwald Christian Rose

Dissertatio. Nomico-Politica. De Tributis Extraordinariis

Rostochii: Kilius, 1663

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735197369>

Druck Freier Zugang

Louder - Steiner

RU jur 1663.

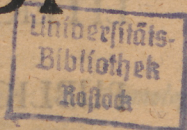
Georg Heynwaldt. Prus

Christian Rosa Prof.

DISSERTATIO.
NOMICO-POLITICA.

De

TRIBUTIS
EXTRAORDI-
NARIIS.

Quam

DEO Duce ac Luce

Suffragio Nobilissimi & Amplissimi

Jctorum Ordinis in celebri Academiâ

ad Varnum,

PRÆSIDE.

VIRO.

Excellentissimo & Consultissimo

DN. GEORGIO HEGEN-

WALDT. Reg. Borufs. J. D.

publicè discutiendam exhibet.

CHRISTIANUS ROSA,

Reg. Borufs.

Ad diem 17. Octobr. horâ & loco solito.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. Ao. 1663.

VIRIS
MENTE. AC GENTE.
AD MODUM GENEROSIS, NOBILISSIMIS,
MAXIME STRENUIS, MAGNIFICIS, CONSULTISSIMIS,
UNDIQUAQUE PRÆCLARISSIMIS.

DOMINIS ORDINIBUS PROVINCI-
ALIBUS.

INCLYTÆ PROVINCIÆ MEGAPOLEOS.
LITERARUM STATORIBUS AC CONSER-
VATORIBUS.

PUBLICÆ FELICITATIS PHOSPHORIS.

NEC NON.

FAMA AC MERITIS.
NOBILISSIMIS, AMPLISSIMIS, CONSULTIS-
SIMIS, PRUDENTISSIMIS.

DNN. CONSULIBUS, AC SENATO-
RIBUS CIVITATIS ROSTOCHI-
ENSIS.

EJUSDEM ACADEMIÆ COMPATRONIS,
PARENTIBUS PUBLICIS.
OMNIBUS AC SINGULIS SUMMIS PATRONIS,
MÆCENATIBUS AC EVERGETIS ADCINERES
SUBMISSE VENERANDIS. COLENDIS. DOMI-
NIS **SUIS** GRATIOSISSIMIS, PRETIOSISSIMIS.

*Hoc quicquid est devotissimi Affectus monumenti, ac nun-
quam intermoritura Observantia Symboli seutefferæ, cum Voto
omnigenæ salutis, officiosissima mente ac manu consecrat ac offert.*

PRÆSES.

Sine Prologo, ut in re seria, La-
cones olim!

POSITIO.

I.

Ocabulum **TRIBUTUM** Ve- *Etymologia.*
teribus, teste A. Gellio in Noct. Atticis
lib. 13. c. 19 Tribut9 dictum, natales suos
debet verbo tribuere, ex eo, quod id
ex privato in publicum, sive tributim
id fiat, sive non, tribuatur seu confera-
tur utum. l. 27. ff. de V. S. græcis dicitur
Φόραξ, δωδ & Φόραξ, quod est ferre
persolvere, nobis Schos/Schätzung/
Steuern / Anlage / Tribut9.

II. Varias vox illa admittit significaciones, à quâ Homonymia, *Homonymia*
quæ errorum genetrix, præpimis erit repurganda: Sumitur enim *Tributi.*
vel adjectivè aut substantivè, priori modo in numero plurali prædica-
tur de Comitibus Calatis, quorum ap. Romanos pro triplici Quiritatim
distinctione, tria erant genera, Tributa, Curiata ac Centuriata, de qui-
bus ex professo agunt Rosinus 6. antiq. Roman. 1. & seqq. nec non. A. Gell. in
N. A. lib. 15. c. 27. Posteriori modo (1) analogicè, sic in tributoriâ actio-
ne, tributum dicitur id, quod inter Creditores servi negotiantis & Do-
minum, cui idem servus quoq; debet, tribuitur, h. e. distribuitur, pro
rata ejus quodcumq; debetur. l. 5. §. 6. 11. & 15. junct. l. 11. ff. de tribut. act.
Hahn. in d. t. ad Wesenb. n. 1. (2) generaliter, omnes redditus, proventus,
emolumenta ac compendia ex quâcumq; re ad publicum usum re-
dundant.

A 2

dundantia, voce tributi includere licet. *Paul. Webner pract. Obj. in verb. Schatzung.* (3) Specialiter denotat id, quod univervo patrimonio, tam mobilibus, quam immobilibus imponitur. *arg. l. 1. C. in quib. caus. pign. vel hyp. Cass. Klokus in plus quam aureo tractatu de Contribution. c. 1. n. 268.* (4) Specialissime dicitur saltem de eo, quod rebus tantum immobilibus vel capiti imperatur. *l. 3. l. 4. §. 2. ff. d. Censib. l. 18. §. 21. 22. & 23. ff. d. Muner. l. 1. & t. t. C. de Annon. & Tribut.* Posteriores duæ significationes sunt hujus loci.

Homon: Ex-
traordina-
rij.

III. Ambiguitatem vocis, EXTRAORDINARII comprobant varia juris loca, ut, dum cognitiones dicuntur extraordinariae. *t. t. ff. d. Extraord. cognit. Crimina extraordinaria. t. t. ff. d. extraord. Crimin. restitutio in integrum, beneficium seu auxilium extraordinarium. l. 16. pr. ff. d. Minor. Interdicta, extraordinariae actiones. t. t. ff. d. Interd. Judex extraordinarius, qui vulgo delegatus. l. 2. C. d. dilation. Ferie extraordinariae. l. 26. §. 7. ff. ex quib. cas. maj. quas omnes acceptiones in presentiarum evolvere, non tam otiosum quam odiosum ducimus, sufficiat, quod ea acceptio themati nostro inserviat, quæ extraordinarium denotat id, quod est irregulare, improvisum ac temporale & ei, quod est commune seu solenne, opponitur, prout in hac significatione Ferie dicuntur extraordinariae, quæ pro re nata, emergente repentino aliquo casu indicuntur, ac opponuntur feriis solennibus, unde & dicuntur repentinae. l. 3. C. de dilation.*

Synonymia.

IV. Tributa extraordinaria aliis nominibus quoque veniunt, ut, extraordinaria indictio. *l. fin. C. de muner. patrim. munus extraordinarium l. 2. C. d. Privil. dom. Aug. l. un. C. d. Vacation: publ. mun: extraordinaria collatio. 2. F. 56. Functio extraordinaria l. 5. C. d. Agric: Superindictum. l. un. C. d. superind. denique juri civili quidem incognita, aut autoritate juris Canon: ac usu moderno satis decantata voce, Collecta extraordinaria, posthabita Dd. contradictione, qui Tributum à collecta segregant, quod, uti de tributo in specialiss: significatione admittimus, ita de eo in speciali ac generali significatione pernegamus.*

Definitio.

V. Explicatis terminis, progredimur à definitione nominis ad definitionem rei, quæ est: quod TRIBUTUM EXTRAORDINARIUM SIT MUNUS REALE PUBLICUM, EFFLAGITANTE SUMMA AC INEVITABILI NECESSITATE, A COMPETENTI SUPERIORI, RATIONE PATRIMONII EX IMPROVISO NOVITER

VITER INDICTUM, QUOD PECUNIA VEL FRUCTIBUS AUT REBUS IPSIS AD REIP. UTILITATEM PRÆSTATUR.

VI. Circa quam definitionē in genere considerandum, quod distinc- *Analysis de-*
tio tributorū in ordinaria & extraordinaria haud suo destituatur funda- *fnition:*
mento præterquam enim, quod expresso nitatur *textu in R. F. zu Speyer*
d. 20. 1570. S. wie wol nun die erscheinende Churfürsten. haud exiguum
fanē in materia immunitatum, exemptionum ac privilegiorum
quoad collectas aut alia onera civilia præbet usum, indignantē *Heig.*
part. 1. qu. Jur. civil. & Saxon. 17. n. 16 & seqq. id quod etiam ex seq.
constabit. Inspecie, partes seu membra definitionis sunt expendenda.
Generis locum obtinet vox (MUNUS) quæ uti æqui voca ac de varijs
prædicatur rebus, *l. 18. ff. d. V. S.* ita proprie denotat id, quod neces-
sario obimus, lege, more, imperiove ejus, qui jubendi potestatem
habet *l. 214. ff. d. V. S.* id quod onus JCtis munus dictum. Differen-
tia specifica cæteris absolvitur verbis (REALE) dicitur, ad differen-
tiam personalis ac mixti muneris, quod utraq; posteriora animi pro-
visione & corporalis laboris intentione, aut tantum, aut conjunctim
cum sumptib9 & damno gerentium seu administrantium expediuntur.
l. 18. §. 1. & 26. ff. d. Muner. Illud verò solum sumptibus & damno ge-
rentis præteretur, *d. l. 18. §. 18.* proinde errant errorem, quicunq; col-
lectas aut tributa sensu juridico pro mixtis muneribus venditant. (PU-
BLICUM) ad differentiā muneris privati, administrationi Reip: non in-
servientis. *l. 14. §. 1. ff. d. Muner.* (EFFLAGITANTE SUMMA NECES-
SITATE) quæ causa est impulsiva, ac quoque formalem differentiam
ab ordinarijs constituunt, utraq; quidem tam ordinaria quam extra-
ordinaria collatio, ut primordiale causam præsupponit, ac requirit
ipsam necessitatem, aut hæc tantum summam, inevitabilem & insoli-
tam. (A COMPETENTI SUPERIORI) quæ est causa efficiens (RATI-
ONE PATRIMONII) repræsentat objectum seu materiam circa
quam (EX IMPROVISO) quod est formale extraordinariorum
(NOVITER INDICTUM) alterum requisitum formale est extra-
ordinariorum. QUOD PECUNIA, FRUCTIBUS VEL REBUS)
est materia ex qua tributorum (AD REIP. UTILITATEM) dicitur
finis (PRÆSTATUR) effectus audit.

VII. Dividi possunt extraordinaria tributa (I) ratione causæ *Divisio-*
efficientis in Imperialia, Circularia, Provincialia & Municipalia. Im-

petialia extraordinaria olim fuerunt illa, *iuxta R. J. d. 20. 15. 12. §. Und sol diese Ordnung indicta ut & die Hülffe gegen die Frankosen. R. J. d. 20. 15. 44. §. So achten wir auch Churfürsten it. die Warhülffe / zu besserung der Ungarischen Orthsstellen. R. J. d. 20. 15. 48. §. hierauff haben sich Churfürsten & R. J. d. 20. 15. 59. §. Und damit wir. it. Legation-Geld & quæcunq; alia fuerunt, hodie sunt collectæ Turcicæ Türcken-Steuer. Linn. in J. p. lib. 4. c. 7. n. 63. Sixtin. de Regal. lib. 2. c. 14. n. 11. Klok. tom. 1. Consil. 28. n. 147. Collationem verò illam Statuum zu unterhaltung des Cammergerichtes / ut &, quæ olim fuit, zum Nömerzug / pro coronatione Imperatoris à Pontifice obrinendâ, pro ordinariis reputamus. Circularia extraordinaria sunt illa, quæ imminente necessitate pro conservatione salutis publicæ, nec non Edictorum aut Decretorum Imperialium faciliori executione, Circuli unius aut alterius mutuâ conventionione conferuntur, quo casu, an & eorum subditi pro istis Circularibus collationibus, in & præter casum defectûs ordinariorum redituûm subcollectandi? *disquiri Klok. d. 1. n. 164. Provincialia & Municipalia extraordinaria sunt, quæ pro dissolutione æris alieni, pro elocandâ Principis filiâ, sc. quantitate dotis consuetudine aut conventionione certâ ac definitâ non existente. Pet. Frid. Mandan: lib. 2. d. mandatis c. 44. n. 10 Bocer. d. Collect. c. 6. n. 69. it. pro redimendo Domino captivo, &c. Statibus ac Ordinibus Provinciæ aut Municipii imponuntur. (2) ratione finis, quod alia ertraordinaria sint bellica, alia pacis tantum causa. (3) ratione objecti, quod alia extraordinaria toti patrimonio, alia parti tantum, sc. ædibus indicantur, quæ nomine veniunt Hauß-Schaff / Hauß-Geld. (4) ratione causæ impulsivæ, quod extraordinaria tributa alia sint ratione urgentis, alia ratione urgentissimi periculi.**

*Causa Effic:
Remota.*

IX. Causa efficiens tributorum extraordinariorum est vel Remota vel Proxima, Remota, est Jus tam Divinum quam Humanum, prius quod concernit, juri divino ea esse consentanea, urgent haud potestem rationes (1) enim constat ex Præcepto divino, Magistratui tributa in distincte ac generaliter esse præstanda. *Matth. 22. v. 17. cum locis paralelis Rom. 13. v. 7.* proinde & ea ex naturâ relatorum indefinitè ac indeterminatè, sive sint ordinaria sive extraordinaria, salva legis divinæ constitutione ac illæ sâ conscientia Magistratus competens exigere potis est; generalis quippe dispositio generaliter quoq; intelligenda, omnesq; species sub se comprehendit, *Everhard. loc. 5. à generalitate,*
& qui

& qui aliter? cum eadem ratio, quæ militat pro ordinariis, etiam in
extraordinariis locum habeat. Quod verò & ea quæ CHRISTUS
inibi sub nomine Cæsaris de Tiberio, cuius imaginem ac titulum dena-
rius exprimebat, statuit, ad quosvis Magistratus quoque extendantur,
eadem rationis paritas in aliis omnibus Magistratibus tam Superioribus
quam inferioribus ubiq; præsens etiam evincit: census enim iste non
Tiberio quæ Tiberio, aut Neroni quæ Neroni, sed quæ Cæsarius seu
Magistratibus, id est, non ratione personæ, sed ratione officii, debeba-
tur; nec CHRISTI scopus inibi fuit commemorare, quid subditi fe-
cerint, sed præscribere, quid justè facere liceat ac debeant, de jure,
quippe quæstio instituta erat, quo igitur interrogativum & redditivum
conveniant, non nisi quam de ipso jure verba CHRISTI capienda, prout
& ipsa responsio non indicative, sed imperativè se habet. (2) suffragatur
exemplum CHRISTI, qui & ipse loco tributi staterem solvit. *Matth.*
17. v. 27. quod autem id fuerit extraordinarium, exinde verificatur, cum
non ad impositionem legis Judæorum, sed novam novi Romani Ma-
gistratus indictionem fuerit, persolutum, prout solidissimè ac plenè
manu enucleat *Klok. d. v. d. Contr. c. 12. §. 268.* (3) quia & Israëlitas
aliosque subjectos Magistratui tributi nomine aliquid exsolvisse legitur
2. Sam. 8. v. 2. *2. Reg. 15. v. 19.* quis autem ea tributa ordinaria fuisse asse-
ret? cum lege divinà nullum tributum, (exceptà eà pecunia, quæ pro
redimendis primogenitis *Num. 18. v. 16.* aut pro iis primogenitis, qui-
bus cæteræ tribus excedebant *Leviticam, Num. 3. v. 46. & 47.* aut in usum
tabernaculi. *Exod. 30. v. 12. & seqq.* dabatur, nomen tributi verò vix
merenti) Israëlitis lege forensi fuisse injunctum, sacræ Pandectæ edo-
ceant, & tantum de jure divino. Cujus consecrarium est, tributo-
rum præceptum conscientiam obligare. *Grot. d. J. B. & P. lib. 1. c. 2. n. 7.*
ex adverso Anabaptistarum ac Libertinorum ob libertatem Evangeli-
cam Magistratui omnem subjectionem sicq; & omnia tributa derogan-
tium, imò universum ordinem Magistratûs damnantium, somnia ac
deliramenta cum cæteris suis de communionem bonorum, &c. nugis, jure
merito censorià virgulâ ac atro carbone, notari. Quoad jus huma-
num res scrupulo caret, eadem æquitate naturali, quâ ordinaria, nitun-
tur, & extraordinaria comprobari, æq; enim faciunt ad *ὁμολογῶν* ἢ
ἁρεμάτων ac ordinaria, sunt æque felicitatis civilis instrumenta, ful-
cra

era ac subsidia v. *Timpler. par. 3. Phil. pract. lib. 4. c. 8. qu. 5.* unde & publica plurimum Gentium consuetudine recepta ac L.L. positivis corroborata ea esse, historiarum ac jura nostra fidem faciunt.

Causa Effic: IX. Causa efficiens Proxima, estis, qui potestate imponendia
Proxima gaudet. Quæ potestas vel jure Regalium, vel concessione, aut expressâ, sc: privilegio, pacto, transactione, aut tacita, nempe consuetudine, præscriptione resultat. Ratione Regalium (11) tributorum extraordinariorum Imperialium causa efficiens est Imperator, *l. un. C. d. superind. l. 8. C. d. excus. mun. 2. F. 56.* hodie ex capitulatione ac vigore Recessuum Imperii, non nisi quam Comitum omnium Statuum consensu, quo tamen limitato Imperatoris Majestatis exercitio, haud ipsius summa Majestas infringitur seu infirmatur. *Grot. d. J. B. & P. lib. 1. c. 3. §. 16. Limn. in J. publ. lib. 1. c. 12. §. 36. & seqq. & ad capitulat. in prolegom. sect. 8. §. 23. (2)* Vi ac virtute Regalium eisq; annexi juris territorialis, Provincialium extraordinariorum causa efficiens sunt (1) Principes, tam Seculares quam Ecclesiastici, *tum ob l. 12. C. de oper. publ. tum ob textum in R. J. d. ao. 1544. §. es sollen auch die Churfürsten* ib. doch sol hiemit gemeinen Ständen / tum quod regulariter tantum possint in suo territorio, quantum Imperator in universo Imperio, unde & illud tritum Aulico-Politicorum. *Ein jeder Fürst sey Käyser in seinem Lande.* tum deniq; quod habeant die hohe Landfürstliche Obrigkeit. E. & ejus effectum habebunt. Utur vero Ecclesiastici, quæ tales, ut Episcopi. &c. secularium ac temporalium dignitatum ac jurium non sunt capaces, nec subditos suos tallis & exactionibus onerare, sed saltem charitativum subsidium exorare valeant. *e. cum Apostolus 6. §. prohibemus d. Censib. exact. & procur. ast,* ut Principes & Status Imperii ratione Feudorum Regalium ejusdem dignitatis ac potentie juris cum secularibus sunt. (2) Hisce Principibus Comites Imperii Reichs Graffen / quicumq; sint, sive Befürstere vel Altgraffen / sive non, Barones cunctis juribus ac Regalibus territorialibus mit aller Gräfflichen und Freyherrlichen Land Obrigkeit investitos æqui parari, ac inter hos & illos præter nominis ac ordinis rationem, parum aut nihil interesse, notius est quam ut probare necessum sit. (3) ejusdem classis ac ordinis, habendæ Civitates Libere Imperiales, cum ipsæ non minus Status Imperii sint, sessione ac jure suffragiorum in Comitibus, in Districtibus vero suis Superioritate territoriali die Landes hohe Obrigkeit fruantur, utiq;

utiq; & ipsa sub dispositione R. J. d. 1544. §. Es sollen auch die Churfürsten ib. doch sol hiemite gemeinen Ständen / continentur, id quod postea Instrumentum Pacis Cæsareo-Svec: art. 8. rotundis verbis expressit, ibid: iisq; rata ac intacta maneant Regalia ac Privilegia collectandi, & inde dependentia jura, accedit, quod cum Civitatibus Imperialibus jura Principum æque competant, ac cum iis paria habeant privilegia, sunt enim Status Imperii inter se pares, habebunt etiam eorundem jurium ac privilegiorum effectum. Knipschild d. jurib. ac privileg. Civitat. Imper: lib. 2. c. 17. n. 4. & seqq: idem judicium de civitatibus mixtis, nisi tenor pactorum obstat, esto. Knipschild d. l. n. 7. (4) huic quoq; pertinent Nobiles Liberi seu Immediati der Schwäbischen Sträußischen und Reinschen Ritterschafft cum eodem privilegio fruantur, quo Civitates Imperiales. Gail. 2. Obs. 62. n. 3. adeo, ut ab omni territoriali jurisdictione Principum aliorumq; Statuum vi privilegii à Limbo lib. 6. d. j. publ. c. 3. exhibiti, ut & arg: R. J. d. 1500. §. Wir oder der an unser Staat ist ac de 1641. §. und damit solche &c. exempti, & ex opposito jure territoriali ac Regalib: sint præditi. Mingius d. super. territ. th. 47. Et hi omnes (quod coronidis loco notandum) classi Provincialium tributorum adscripti, etiam absq; Imperatoris atq; statuum Imperii permissu, quicquid etiam contradicat Schneiderv. in epit Feud. par. 2. n. 110. cum aliis Dd. communiter, quaecumq; extraordinariam collationem imponere possunt. Bocer. d. Regal. c. 3. n. 218.

X. Porro, vi concessi Privilegii, pacti, præscriptionis, consuetudinis, etiam Civitates Municipales Fürsten und Land-Städte dictæ, tributa extraordinaria Municipalia consensu communitatis imponere valent, sed ut distincte procedamus, sciendum; quod Civitatum Municipalium hodierno die non una eademq; fors sit, sed pro benignitate Principum vel avara aut prodiga, omnino varia ac diversa, quædam enim magis, quædam minus, nonnullæ planè non sunt privilegiatæ: Prioris generis omnimodà jurisdictione cum mero ac mixto Imperio privativè seu abdicativè concessa, privilegio collectandi ac aliis connexis jurib; gaudeat, indeq; citra consensum Superioris indeterminate quaslibet sive ordinarias, aut extraordinarias collectas cum conventionem civium indicere possunt, assimilantur mixtis civitatibus den Frey-Städten / à quibus, exceptis saltem excipiendis, parum differunt, quo tamen jure collectandi concessa, hæud devenire possunt ad

B

impo-

impositionem gabellarum, datiarum seu accisiarum, utpote, quæ superioritatem territorialem inferunt, ac omnes Provinciales mediate & per indirectum tangunt, indeq; specialem Superioris auctoritatem requirunt *Klock. d. Contribut. c. 5. n. 131.* Medii generis, quibus administratio civitatis relicta, cum juribus ac libertatibus nonnullis, verum non universis nec potioribus, nec abdicativè concessis, quod si igitur hæc jure collectandi, vi privilegii, transactionis, præscriptionis non sunt præditæ, tunc quidem in iis casibus, qui faciunt ad administrationem & ad esse Civitatis (non vero in iis, qui tantum cadunt in utilitatem ac bene esse) sine consensu superioris expresso, permittente jure, ex conventionione civium mutua, tributa extraordinaria imponunt. *l. 12. ib. Urbium singularum. C. d. oper. publ.* ast, propter Superioris concurrentiam, nunquam contra ipsius expressum dissentium. Infimi generis, quæ omnibus modis sunt subjectæ, omni liberâ administratione, omnibus juribus ac libertatibus destitutæ, Præfectum urbis eimen *Stadt Boygt* habentes, ij indifferentè nullo in casu, nec sub prætextu communis necessitatis, in consulto Superiori, tali mutua conventionione ac impositione collectarum fruuntur. *l. 8. C. d. excus. mun.* Et hæc ratione conciliandi *Carpzov: in def. foren: p. 2. c. 6. d. 24. n. 7 VVintzl: d. Collect. obs. 4. n. 4. cum Zahnio in Ichnogr: Municipali c. 59. n. 1. ac alius.* Plura addere superfedemus, nostra quippe secula minimè sunt civitatensia. Ex hisce omnibus nemini non decisio quæstionis alias intricatissimæ, ac fermè Magistralis, de qua adeò, ac si Helena esset, Dd. decertant. An Impositio quarumcunq; collectarum sit Regalium an Jurisdictionis? facili operâ constabit. Nos distinctione folio Sybillæ veriorè eam resolvimus, quod collecta veniat consideranda, vel ut imponenda vel ut imposita, priori respectu, vel virtute propria imponitur, vel aliena, si propria, tum est de Regalibus ut sunt Collectæ Imperiales, Circulares, Provinciales, sin aliena, tunc est concessionis ac permissionis, uti est Municipalis, nulla vero ex jurisdictione simplici, quâ tali, proximè ac immediatè descendit: prout in ipso discursu demonstrabimus. Posteriori respectu est jurisdictionis, utpote sine quâ collecta exigi nequit.

Causa impulsiva.

XI. Causa impulsiva extraordinariorum est, Necessitas summa ac ineluctabilis vel ratione urgentis, aut urgentissimi periculi talis. Erario quippe publico exhausto, nec adminicula ad præsentès necessita-

sita-

fitates promere valido, ordinariis etiam praestationibus non sufficien-
tibus, ad extraordinaria onera recurretur. Ut enim societas facta,
rectaque conservetur, efflagitantur, pro ut in corpore naturali
alimenta, subsidia pecuniaria, quae sunt nervi rerum gerendarum,
l. 1. §. 20 ff. d. question: ac omnis sensus, motus ac actionis in politica
prima causa, quae, cum alia ratione constare non possunt, jure meri-
to illi, in & propter quos sumptus publici expenduntur, quorum in-
teresse ac incolumitas agitur, in adjutorium salutis publicae, quantum
& quamdiu postulat commune bonum, ea conferre tenentur, sunt
enim correlativa Schuß und Schakung. Klock. d. Contrib. c. 1. n. 65.
Quo verò Imperium & obsequium in mutuos amplexus veniant, an-
xie prospiciet gubernacula Reip. tenens, ne (1.) ratio civilis à justo &
honesto disgregetur. h. e. ne sub specie Imperii, potestatis ac domi-
nationis, undecumq; ex quibuslibet sordium reliquiis Magistratu indi-
gnis, ad exemplum Vespasiani, Caligulae, Heliogabali aut cum harpyis
Romanensibus ex meretricio quaestu ac lupanaribus, census lactis aut
alio quocumq; nomine, lucrum odoretur, ac si ex re qualibet lucri o-
dor esset bonus, non attentio, unguentum ne, an corium. (2.) ne
sub simulato necessitatis publicae bono, sola privata libidine ac haben-
di cupiditate, vel novas exactiones extraordinarias imponendo, vel
impositas augendo, perpetuando, ac in Canonicas seu ordinarias
transformando, per novos sinus, ac varia speciosa ad fallaciam com-
posita praedandi vocabula Einer freywilligen Hülffe oder Beystewer/
eines Vorschubs / eines subsidii charitativi &c. vix precario relicto
spiritu, subditi emungantur & excoriantur: Necessitas equidem pul-
chra laverna decipiendi haud raro assolet esse, ast alia Leucon, alia
Leuconis asinus portat, justum sane non est tributum, nisi quibus est
necessarium, & quibus nulla, nisi in tributis spes relinquitur, uti ille
de bello ad Samnites dicebat; quapropter cessante causa tributum extra-
ordinarii sc: necessitate, omnino & ipsum tributum cessabit, prout
& hoc, non solum juri communi congruum, ne plus poscatur, quam
necessitas imperaverit *l. 12. C. d. oper. publ. sed & ipsis Recept: Imperii,*
ut d. ao 1526 §. es haben sich auch is. d. ao 1598 §. und damit auch mehr
gemelte Städte, provisum, daß den Ständen und Unterthanen die
Hülffe / wann man derer nicht bedürffe / wieder herausgegeben werden
sohl / illae vero exactiones, quae non transcendunt necessitatem, ut ut

aliàs duræ, (Vulgi necessaria detrectantis' vanà quærelà ac opinione posthabitâ) nimix haud sunt, vera quippe necessitas, dum adest, non tantum, quicquid in bonum publicum vergit, licitum ac justum faciet. *c. 4. quod non est licitum. d. R. J.* sed & exactiones quaslibet tolerabiles reddet, adeo ut si hanc sine fuco ac palpo sese ita habere verè intelligant, quilibet civis bonus eidem ultrò ac promptè sit pariturus.

Subjectum.

XII. Materia in quâ, seu subjectum tributorum extraordinariorum sunt personæ, quibus ea irrogantur & sunt (1) subditi *l. 6. §. fin. ff. d. Muner.* scil: ratione domicilii tales. *l. 20. ff. ad Municip.* sive sint Nobiles *l. 2. C. d. Mun. patrium: Christinæus vel. 1. decis. 102. Bocer. d. Regal. c. 11. n. 34* sive ignobiles, ut Mercatores *l. 5. §. 8. ff. d. jur. imman. l. 22. §. 7. ff. ad Municip.* præprimis, cum merces eorum loco mobilium sint. *Coibm: 1. Conf. 11. n. 166.* item, ut opifices ac nostri quicunq; artifices *l. r. C. d. quib. mun. vel prest. nem. lic. se excus. l. 1. 2. C. 3. C. d. Mun. patrium: Mærius in comm: ad jus Lubec. lib. 2. t. 3. ar. 2. n. 40. quicquid, Egid. Thom. tr. d. Collect: §. exposuimus n. 6. 7. & 8. etiam contradicat.* Sive sint rerum Domini, seu saltem commoda ac perceptiones, jure tamen Domini vel quasi, ex rebus habeant, sunt enim munera onera fructuum. *l. 10. ff. d. R. J. l. 13. C. d. act. empt.* Hinc ab usufructuario *l. 7. §. hæcenus ff. d. Usufr. l. 27. §. 3. ff. eod. l. 13. ff. d. Impens: in res dot. Carpz. in Resp: lib. 1. t. 10. Resp. 105. n. 2. & seqq. & in def. for. p. 1. c. 32. d. 50. n. 6.* nisi perceptionibus fructuum æquivalent, aut eos excedant, tunc ad proprietarium spectant. *Hering: d. fidejuss: c. 30. n. 51. Paul. Christin: ad consv. Meklinens. t. 15. ar. 3.* sic & à viduâ ratione dotalitii *Carpz. in def. for. p. 3. c. 16. d. 12.* Nec non à Creditore, *R. J. d. 40. 1544. §. und zu diesem Christlichen milden Werck tam pignus conventionale possidente, etiam jure Antichræicos mit pfandschillings Recht. Klock d. Contrib. c. 11. n. 212. Carpz. in Resp. d. l. n. 10. & seqq.* (utut differentiat *Myller. de jurib. Princip: & Stat: Imper:*) at non ultra modum fructuum ac usurarum *l. 47. §. 5. ff. ad Municip:* quam pignus aut hypothecam non possidente, præstari debent, adeo, ut ne quidem ex conventionem propriâ debitor ad collectas adstringatur. *Carpz. in def. for. p. 2. c. 30. d. 25.* hinc etiam non à conductore sed tantum à locatore nemlich wegen der Zulage vom Grunde / von den Duffen / dessen pertientien und zugehörigen Nieße tributa extraordinaria præstantur (von Tranck und scheffel Steuern alia est ratio) *l. 2. C. d.*

l. 2. C. d. ann. & trib. l. 4. §. 2. ff. d. censib. Hanh. ad wesenb. s. d. loc. & sond. n. 16. Mævius im rechtlichen Bedenken von Grund Herren und Pensionarien q. 4. n. 383. Carpz. in def. for. p. 2. c. 40. d. 5. non rament pro quantitate pretii, quibus res illæ constituerunt, sed pensione & fructibus, qui inde percipiuntur. arg. l. 36. ff. d. usur. quid de sumptibus metatoris von den Einquartierungs Kosten juris sit, pluribus enucleat, Mæv. in præd. tr. d. l. n. 409. Hinc etiam non à vidua à jure retentionis in bonis mortui mariti utente, sed ab hæredibus ejusdem exsolvantur. Carpz. def. for. p. 2. c. 25. d. 27. Hinc etiam depositarius, ut nudus detentator, tributorum expertus est. Reink. d. Reg. S. & E. lib. 2. cl. 5. c. 4. n. 106. Illud vero hic notandum, quod quidem fiscus semper possessorem de solutione tributorum conveniat. l. 3. C. sine cens. vel reliq. verum is postea repetitione à debitore gaudeat. Klock. d. Contrib. c. n. n. 149. Sive deniq; sint seculares aut Clerici seu Ecclesiastici, posteriores quod attinet, statuimus exemptionem eorum ab omnibus civilibus oneribus jure divino haud firmari ac propugnari, imò potius impugnari, effato Pauli Rom. 13. v. 1. Omnem animam potestatibus sublimioribus subjicientis, ac exemplo CHRISTI, staterem evitandi scandali ergo, tributi nomine exsolventis. Matth. 17. v. 27. adeoque, æquitati naturali contrariari. Timpl. in pol. lib. 4. c. 8. qu. 7. Arnis. in tr. d. exemp. Cleric. passim, proinde sanctiones humanas Clericos generaliter haud immanes à tributis proclamantes, minimè injustitiæ accusari posse ac debere: Quibus discussis, aperti juris esse dicimus, æque Ecclesiasticos ac alios, iis extraordinariis tributis, quæ ipsorum communem salutem quoq; una respiciunt, uti pro defensione Reipublicæ, expeditione contra Turcam, aut si quæ alia clades Rempublicam infestet. l. 5. C. d. S. S. Eccl. c. generaliter 40. causa 96. qu. 1. l. 10. ff. d. R. J. & R. J. d. 40. 1544. §. und nemlich sollen ut & §. und zu diesem Churfürstlichen (prout & ejusmodi adventitiæ & extremæ necessitati ipsa bona Ecclesiæ spiritualia subveniunt. d. R. J. d. 40. 1544. §. aber der Kirchen) it: pro viarum, pontium, aggerum, murorum ac aliorum operum publicorum reparationibus l. 7. C. d. S. S. Eccl. l. ult. C. d. quib. mun. & c. nec non iis extraordinariis, quæ ipsorum prædia concernunt auff ihre liegende Gründe, præprimis si sint allibrata h. e. dem Steuer oder Anlage Register einverleubet teneri, onera enim naturà suà prædiis inhaerent, ac res eum suo onere semper transit, per ea, quæ adducit Christin. vol. 1. decis.

249. n. 15. & vol. 5. decis. 21. n. 9. & decis. 19. n. 8. Cæterorum verò extraordi-
 nariorum ut & personalium ac sordidorum munerum vacati-
 one Ecclesiastici gaudent. l. 1. C. d. Episc. & Cler. l. 5. C. d. S. S. Eccl. ob-
 signamus itaq; hoc epiphonemate, quod is, qui Clericos universali-
 ter ab omnibus oneribus civilibus, etiam iis, quæ repentinæ necessita-
 tis sarcina poscit, excipere velit, decipere tenter. Vid. omnino Azarias
 Sturtzius in tract. de una Religione th. 6. & seqq. & Dedekennus in Consil.
 Eccles. vol. 1. tit. vom Predigamt sect. 4. sp. 893. num. 12. (?) ad extraordina-
 ria onera, pro communi utili ac necessario bono etiam forenses ad-
 stringuntur, verum, non aliter, quam respectu possessionum aut præ-
 diorum in territorio collectantis sitorum l. 4. §. 2. ff. d. Censib. Gail. 2.
 Obs. 52. n. 17. Si vero respectu aliorum bonorum, etiam tunc non, nisi
 quam ex consuetudine, statuto, catastratione bonorum, urgente ne-
 cessitate publicâ. Block. d. 17. n. 9. an verò solutio in loco domicilii vel
 bonorum sitorum seu territorii faciendâ, ambigua est quæstionis,
 quam nostram jam non facimus. Deniq; (3) Vatallos quoq; extraor-
 dinariis tributis obligari, textus est expressus in R. J. d. 40. 1544. §. Nemo
 lich sollen ib: sic seynd Lehen oder Eigen &c. §. Damit aber solches ib:
 die seynd Lehen oder Eigen / quicquid alii de jure civili & feudali dispu-
 tent, ac de duplici onere objiciant. Carpz. in Resp. lib. 4. t. 10. Resp.
 71. n. 14. & in des. for. p. 3. c. 28. d. 19.

Objectum.

XIII. Materia circa quam seu Objectum, sunt res quæcunq;
 sunt in patrimonio nostro, quatenus ex iis commodum,
 aut fructus percipiuntur, sive sint immobilia, sive mobilia, à quo-
 rum censu etiam sunt se moventia id est animalia l. 93. ff. d. V. S. sive
 nomina, certa tamen ac exigibilia l. 41. ff. d. reb. cred. sive lucra &
 emolumenta ex quæstu aut opificio redundantia, verum hæc omnia
 se: deducto prius ære alieno l. 39. §. 1. ff. V. S. sicque excipiuntur à
 tributis quibuscunq; res steriles. l. 12. C. d. oper. publ. instrumenta pro-
 fessione necessaria addictaq; & alia non nulla in R. J. d. 40. 1542.
 §. doch sollen nominatim descripta, num verò etiam quoad usum ho-
 diernum? quoad postrema subdubitamus.

Materia ex
 quâ

XIV. Materia ex quâ sunt pro usu Republicæ, quælibet speci-
 es accorpora, sive in signatâ pecuniâ, sive in fructibus, an Korn/
 Mehl. &c. sive in corporibus, hülfte zu Ross und Fuß / item, an Vie-
 he / (quæ omnia & generali seu latâ de nominatione pecuniæ l. 128. l. 222.
 ff. d. V. S. c. totius b. 1. q. 3. comprehenduntur) consistentia.

fica:

XV. *Forma.* Forma extraordinariorum alia est generalis, alia specifica: Illa est (1.) quod cum consensu eorum quorum interest, Imperialia cum Comitiali, Provincialia cum Provincialium, Municipalia cum Municipii placito ac assensu imponantur, non enim quidvis licet imperare, nisi & justè: Bonum enim, quod benè; alias non impetrantur sed imperantur tributa, ut ut nonnunquam Principum preces (in effectu) sint valde decretoria, illorumq; bitten sic gebieten/ und es heist/ wir bitten/ ihr müßt es thun: Non verò omnium & singulorum, sed majoris partis (sc: non bonorum sed personarum respectu, nec in dualitate, sed pluralitate consistentis) dummodo cæteris paribus saltem requiritur assensus, qui pro omnium dato habetur, ac reliquos non consentientes æq; obligat ac adstringit. *l. 19. ff. ad Munic. l. 3. ff. quod cujusq; univ. nom. c. 1. x. d. his quæ sunt à maj. par. id quod procedit & in Imperialibus collationibus post R. A. d. 1512. §. Es sollen auch die Chur-Fürsten etiam tm R. A. d. 1654. §. den zweyten Punct/ ibi. und in causis politicis die majora, & in Provincialibus, Circularibus. Klock. d. 17. c. 6. & in Municipalibus. Zahn. in Ichogr. Munic. c. 59. n. 6. & seq. ac aliq; Dd. (2) Ut observetur debita ac justa proportio, sc.: in Indictione in der Eintheilung proportio geometrica, divitum enim ac miserabilium personarum non una eademq; debet esse ratio, & qui sint cæteri respectus, aut in distributione, seu indicti tributi administratione ac executione, in der Belegung oder Steuer Säkung proportio arithmetica *Carpz. in Resp. l. 4. r. 10. Resp. 72. n. 2.* Etsi verò distributionis modi varij sint, sc: vel per capitationem nach Haupt zahlen vel. per fumantes nach den Feuer stätten. vel secundum æs & librâ seu juxta singulorum fortunas ac possessiones, postremus tamen omnium est æquissimus ac tutissimus, quem jura divina arg: *Levit. 14. v. 21. & 30. & c. 27. v. 8.* ac humana *l. 2. C. d. ann. & 17. l. 1. C. d. Mun. patrim. R. J. d. 1512. §.* Und damit die Mäßigung imperant ac præcipiunt: Hic jam de Centoribus, æquatoribus, exactoribus, receptatoribus seu quæstoribus, ut & de catastris seu æstimijs Anlags oder Saal Register oder Büchern tanquam ad distributionem necessariis subsidiis differeandi latissimus esset campus, aut obstat mensura pagellarum, hoc saltem monentes, quod in quantum fieri potest, restringendus sit exactorum numerus, ne tributum multorum capturis atq; aucupiis depascatur, antequam in publicum veniat usum, prout magna flumina in plures derivata fossas, inter-*

ceptis

ceptis hic & illis aquis, languido fluunt cursu: Specifica forma alia est communis omnium extraordinariorum, alia propria quorundam, illa specifica communis (qua etiam extraordinaria ab ordinariis tributis distinguuntur) consistit in seq. (1) ne à lege jam promulgata sed noviter à Magistratu imponantur, *l. 8. §. 3. ff. d. vacat. & excus. mun. l. 8. C. eod.* (2) ne sint è numero canonum solennium sed ex improvise indicantur, *l. 5. C. d. ann. & tr. l. un. C. d. vacat. publ. mun.* (3) ob necessitatem non ordinariam sed in solitam, facientem vel ad urgens aut urgentiss: periculum declinandum exigantur, Hæc sc: propria forma vel est extraordinariorum Imperialium vel extraordinariorum cæterorum. Specifica propria forma Imperialium est duplex, antiqua & nova, illa fuit nach dem gemeinen Pfennig pro singulorum tam immediatorum quam mediatorum statuum facultatibus, *Const. Imp. d. ao. 1594. & passim*, recipiebatur verò durch die sieben Reichs Schatzmeister Hæc (quæ adhuc hodie usualis est) secundum expeditionem Romanam nach dem Römer Zug quæ olim constabat viginti millibus peditibus & quatuor millibus equitibus. *R. J. d. ao. 1522. pr.* Nunc autem communiter ferè ratione prædictæ summæ, pro uno pedite quatuor & pro uno equite duodecim floreni. *R. A. de ao. 1544 §.* und wiewol gemeine Stände juxta ratam ac quotam in Matricula anno 1521 communi statuum consensu facta (quam exhibent *Limn. d. j. pub. l. 4. c. 7. & Wehn. pract. Obs. verb. Matricul.*) determinatam, à Statibus Imperii saltem immediatis (subcollestatione tamen subditorum ipsis reservata *R. A. d. ao. 1576. §.* Und nach dem diese) exsolvantur, & dicitur der einfache Römer Monach, quæ quora, si dimidiatur, vocatur der halbe Römer Monach sin geminatur der gedoppelte Römer Monach: Conferunt verò quilibet Status Imperii suam assignatam quotam in die gewisse verordnete Lege Städte sc. vel Francofurti, vel Norimbergæ, vel Ratisbonæ, vel Augustæ vel Lipsiæ, *R. A. d. ao. 1566. §.* wiewol nun Churfürsten. *R. A. d. ao. 1576. §.* Diweil aber unsern Königreichen & collatæ summæ pro distinctione Statuum distinctim ad extraditionem usq; inibi asservantur in gewisse besondere Reichs Trücken. Uter prædictorum modorum vero præster, sub judice lis est, rationes ab utraq; parte evolvit *Carpz. ad. L. Regiam c. 18. sect. 5. n. 19. & seqq.* Aliorum seu cæterorum, ut Provincialium & Municipalium, quæ sit forma specifica propria, ex consuetudine cujus vis loci, hæc in re variantis, ut & ex Archivis, libris thesaurariis, & catastis optime ediscitur. Et tantum quoq; de forma. XVI

XVI. Finis, negativè ac positivè à nobis exponitur. Negativè, quod haud legitimus finis indictionis extraordinariæ sit, quo opes sicq; consequenter libertas, autoritas, potestas subditorum præsciendantur, falso persuasi, tam Principum securitatem in submissione ac pusillanimitate subditorum consistere, exemplo Licinii tempore Augusti, de quo *Dio Cas. lib. 54. hist. Rom. in August.*, quam præsentissimum ad publicam in Rep. libertatem conservandam, ex doctrinâ Machiavelli *lib. 3. d. Rep. c. 16. & c. 25.* remedium esse, ne cives opibus admodum augeantur, contra sanctionem Imperatoris in *Nov. 8. præf. c. m. cum Reip. interfit, locupletes habere subditos, videatur. l. un. §. 14. C. d. ead. toll. Novell. 15. præf. c. fin.* Positivè verò, quod finis tributorum extraordinariorum ultimus sit Reip. utilitas, ut tam pacis, quam belli tempore res & personæ civium in tuto esse possint. *Heig. part. 1. qu. illust. 17. n. 7.* subordinatus finis vero pro ratione justarum collectandi causarum, multiplex dari potest: *Wilhelm. Neumayer à Ramsla in suo egregio tractatu von Schakungen und Steuern c. 1. & 2.* operosè quidem causas collectandi exponit, ast confusè, revocari possunt ad hæc capita, quod tributa extraordinaria vel ob belli aut pacis negotia indiciantur, illa respiciunt, vel ut bellum avertatur. *In Abwendung der Krieges March / der Einquartierung / vel ut geratur ac sustineatur Bauhülffe / in Besserung der Frontier Pässe / der Wälle / Soldatengelt / zum Proviant / Hülffe zu Ross und Fuß / & quæ sunt cæteræ species* myriades. Hæc concernunt vel Legationes obeundas, vel refectiones pontium, fontium, viarum, aggerum, fluminum; aliorumq; operum publicorum. *l. 12. C. d. oper. publ. l. 7. C. d. SS. Eccles. l. 4. C. d. priv. dom. Aug. vel dissolutionem aris alieni justà ex causâ contracti, ac in utilitatem Reip. versu, l. 27. ff. d. reb. cred. Herman. Later. d. Censib. lib. 1. c. 7. n. 7. & seqq. Christoph. Wintzl. d. coll. obs. 7. n. 3. Mynsing. decad. 11. resp. 11. 104. & seqq. Vbi pro Illustris Ducibus Megapolitanis consulendo approbavit; vel dictante ira consuetudine aut conventionione pro elocatione Filii Principis (aliàs simpliciter nec civili aut feudali jure ad id oneris subditi obligantur) *Vult. inter Consil. Marpurg. vol. 3. conf. 35. n. 40. & seqq. Corhm. vol. 4. conf. 3. n. 30. & seqq. Boer. d. Coll. c. 6. n. 24. & seqq. Klok. d. Contrib. c. 8. n. 27. & seqq. per ibid. plures allegatos Dd. vel alias similes inevitabiles necessitates. Quicunq; igitur indictiones in alium non debitum usum intervertunt, & ad quæstum transferunt, non tantum**

tantum è diametro R. J. d. 118. §. Und nemlich: sese opponunt,
ubi cautum daß der Anschlag nirgend wo anders hin sol gebräucher und
angewendet werden / sed & purpurà sunt voraciores: Privatorum par-
tes quidem sunt, sumptus subministrare, onera sustinere, modo impe-
rans à paralogismis sibi temperet. Bonus Princeps, qui amat ac amatur,
habet quicquid cives possident, qui ergo instar lienis sit, ita ut illo
crescente cætera membra tabescant? certe nullum Imperium, nisi be-
nevolentia munitum, teste *Emil: Probo in Dione.* tutum est, ast,
quis verè in eum, à quo de glubitur, ac indebite fortunarum expilati-
one plus æquo excoriatur, animatus sit! Sanè nimia ac non necessa-
ria tributa haud sunt amoris tesserae ac characteres, nemo enim no-
cere vult ei, quem amat, sed valde multitudini sunt invisa & odio-
osa, non tam, quod conferant de suo, sed quia metunt, ne indies
graviora sint pensuri. Et, si scapha scapha dicenda, quid ejusmodi
Imperantis ac injustè gravantis est ærarium? non nisi quam spoliarium
ac prædarum receptaculum, qui ipsius thesauri? atrum ac sordidum
ex lacrimis natum, ac cum tot ac tantis querelis ac suspiriis, *contra*
Nov. 149. c. 2. illatum aurum. Qui fructus ad ipsum redundantes?
Vulnerata conscientia, mala fama, subditorum odium, ex odio con-
temptus, ex contemptu conspirationes, seditiones ac deniq; spe ex-
hausta, profligata patientia, ira accensa, haud rarò res vel ad arma vel
ad defectionem vel ad minimù alterius potentioris Advocatiæ seu Cli-
entelæ submissionem redit, populus quippe assimilatur camelo, qui, si
pondus æquo gravius est, illud dejicit, sic malum malum trahit, flamma
incendium parit, arcus nimisensus rumpitur, ac valde emungens
narem, elicit sanguinem. *Prov. 30. v. ult.* unde non nisi, quam toti-
us status eversionem ad minimum conversionem subsequi necessum
est, pluribus exemplis historicis varia hinc inde promanantia mala per-
sequente *Neym: à Ramsia in præd. 11: von Schakung und Stewren*
c. 3. quæ de causa prudentes Rerump: Rectores ac Directores haud
erunt nescii, rem populi esse non suam, ac pecuniam pro publicis ne-
cessitatibus exactam, SACRUM audire POPULI SANGVINEM, semper &
ubiq; illius Partitiæ Genuensis ad Ludovicum Stortia Legatum dati
effati memores: Populum esse instar herbæ basilicæ, molliculis ac ro-
seis digitis contrectatæ, gravissimum ac copiosissimum odorem
spargentis, duriusculè verò compressæ ac contritæ, noxium succum
sugge-

suggerentis. Ex Guicciardino D: Sibrandi. part. 1. jur. publ. civitat. Imperial: Hanseaticarum post section: 44. in coroll: Chokierthesaur: pol. lib. 2. c. 10. exemplo 14. pag. 145. & alii.

XVII. Sint itaq; qui velint prætextus emunctorii, quod Patriæ ac Patribus Patriæ omnia debeamus, quod omnia sint Principis, quod contributio civibus non obsit, Principi vero profit, quod sufficiat utilitas publica se: Imperantis, licet privati graventur, quod consuetudine ac continua assuetudine onera temperentur, Es sey die Contribution wie ein Reid / so es new / druckt es / da es altund was getragen / selts bequemer / prout etiam aliæ nonnullæ aversæ ac fastiditæ rerum species ipso usu nobis conciliantur, & qui sunt hujus fatinæ plures, successu temporis instar crocodili id genus tributi omnino formidabile se reddet. Quid postea? præsto est Nemesis divina, quam oppressorum suspiria nubes penetrantia, eliciunt, quæ, uti ejusmodi iniquas exactiones ac elusiones serio detestatur Ezech. 45. v. 9. Mich. 3. v. 2. & 5. ita & publicæ felicitatis osiores ac rosiores vix relinquit impunitos. Non itaq; est, quod subditi ob iniqua ac mordentia imposta onera aliquid hostile contra Magistratum moveant, sed saltem aut eorum mitigationem competenti loco, tempore & modo sollicitent, 1. Reg. 12. v. 3. & 4. Esther. 4. v. 8. aut precibus à DEO mitiorem eventum experant. Esth. 14. v. 12. sin minus obtinentes, patienter illa in se recipiant. Exod. 5. v. 7. 1. Reg. 8. v. 7. ac in silentio & spe ferant, tum quod Magistratui, qualiscunq; tandem ille sit, sicuti Dominis dytcolis ac Parentibus morosis obediendum, boni quidem temper exoptandi, ast mali etiam tolerandi, tum quod iniqua ac nimia tributa quartum flagellum DEI sint, ac ut mala pænæ (forsitan, ut ea capiat fiscus, quæ olim non accepit Christus) subditis obvengiant, tum deniq; quod conduplicatis lateribus ultrò veniat Moses.

XIIX. Effectus extraordinariorum apparens est, quod supprimant ac plane cessare faciant ordinaria tributa, remedia quippe extraordinaria non tollunt ordinaria, quamvis ea nonnunquam constituent infrequentia, seu efficiant, quo minus frequententur. arg. l. 1. §. 2. ff. d. Migrand. Verus effectus est vel primus vel ortus, primus est vel respectu Imperantis vel parentium, priori modo, tributa extraordinaria, Superioritatis alicujus aut personæ aut ipsius rei quoque sunt resseræ:

posteriori modo obligant ad præstationem. Effectus ortus varius est, potissimum consistit vel in modo procedendi contra morosos ac retractarios, vel in competentibus tributorum juribus singularibus. Modus contra contumaces procedendi non unus idemq; est. Communiores sunt hi, (1) Pignorum captio *l. fin. C. si propt. pub. pens. l. 3. C. si advers. fisc.* (2) Fructuum sequelstratio *l. 4. C. d. conven. fisc. debit.* (3) Bonorum subhastatio *l. 5. §. fin. ff. de Censib. l. 36. ff. d. jur. fisc.* quam tamen publicam, ut & quamlibet aliam privatam subhastationem, vel ob solennitatem debitam omissam, vel ex minorennitate ejusq; nomine aliis, qui minoribus æquiparantur, competenti jure, optimâ ratione rescindi ac retractari posse asserimus *l. 1. & 2. C. d. fid. ac jur. hast. fiscal. l. 3. C. si prop. pens. publ. ibiq; Gothofr. lit. q l. 35. ff. d. minor. l. 16. C. d. rescin. vend. Besold. in tr. d. erario publ. c. 5. num bona incensita fisco cedant. qu. 3. th. 36. & seqq.* (4) Pœna dupli *R. A. d. 40. 1576. §. dieweil dann* (5) quod contumaces militibus cedantur ac assignentur, werden dem Kriegs Executanten übergeben. *l. 1. C. d. Off. Præf. Aug.* (6) Status Imperii in solvendo contumaces, sive sint Seculares aut Ecclesiastici, procedente contra illos Fisco Imperiali, pœna dupli, ut & Banno Seculares, privatione verò Regalium Ecclesiastici speciatim ac singulariter mulctantur, *d. R. J. d. 40. 1576. Weiters dann die Erfahrung. R. A. d. 40. 1582. §. Dawieder auch unserm Kaysertlichem Cammergericht.* Ast confiscationem bonorum *Spreng. in. juriss. publ. pag. 228. Knipschild d. jurib. civit. Imper. lib 2. c. 17. n. 106 & seqq.* ut & capturam aut incarcerationem *l. 2. C. d. Exactor. tribut.* (quicquid contradicant *Klock. Boer. Knipschild & alij*) tributi nomine in contumaces, qui sunt Status Imperii mediati, aut alios collectatos locum habere inficias imus. Jura seu Privilegia singularia tributis competentia sunt sequentia. (1) quod prædia ac possessiones pro tributo, fisco sint obligata ac tacite hypothecata *l. 1. & 2. C. in quib. ca. pig. vel hypoth. tacite contr.* (2) quod præferentia seu privilegium ratione ordinariorum fisco competens, etiam competat ratione extraordinariorum, *Carpz. def. for. par. 1. c. 28. d. 49* (3) quod in tributis nulla admittatur compensatio *l. 3. C. d. Compens.* (4) quod in causa tributi etiam tempore feriarum procedi possit *l. 5. C. d. Feriis.* (5) quod à sententia tributi nomine lata non appelletur *l. 4. & fin. C. quor. appell. non recip.* (6) quod præstatio tributi præscriptione non tollatur *l. 6. C. d. præscr. 30. vel 40. ann.*

Carpz.

Carpz. in def. for. p. 2. c. 2. d. 2. n. 2. & quæ sunt plura alia specialiffi-
ma jura.

XIX. Affinia extraordinariorum sunt ordinaria tributa, lustra-
tio & sequela, vulgò Munftung / Reife und Folge Parangariæ &c: *Affinia.*
Contraria extraordinariorum sunt paupertas, prædiorum sterilitas to-
talis, ac respectu extraordinariorum non ex urgentissimo sed urgen-
ti periculo resultantium tributorum, exemptio ac immunitas, à
cæteris enim extraordinariis, quæ sunt summæ ac adventitiæ seu bel-
licæ necessitatis, nulla privilegia vacationem præstant, sed omnes
contribuere tenentur sic seyn exempt oder nicht exempt, gefreyet o-
der nicht gefreyet. N. A. d. 20. 1576. S. Und nach dem diese ac multis
aliis Recessib: adeo ut nonnulli controversiam adhuc moveant. An
Imperator immunitatem à Collectis extraordinariis Imperialibus
indulgere seu conferre possit. Muller. d. Prino. & stat: jur. c. 97.
n. 18. Prolixiori calamo hæc omnia persequi tempore excludimur,
indeq; filum abrumpimus. DEO grates maximas, Doctiori Cen-
suram tribuentes, veniam precati, si de themate non æque
obvio minus accuratè scripsisse
videbimur.

Terent:

Omnia gravia sunt, dum ignores:
Ubi cognoveris, facilia.

Vere ineunte novo rosa ut est Ala-
bandica vernans
Quam flaccescentem frigore adurit
hyems;
Sic ROSA, noster amor, viridi qui
flore perennat,
Floribus ornatus vernat, hybernat,
~~ut et~~
Tempore brumali pergratum spargit
odorem
Florigeri Veris. Cresce Salute RO-
SA?

*Hocce Schedio Dn! Conterra-
nei suavissimi Specimini
ac conatibus gratu-
labatur.*

PRÆSES.

Solve

Solve Tributa lubens cœlo quæ-
cunq; tonanti,
Quæq; debes homini, Mi ROSA
solve lubens!

P. Roloffius, Pastor
Pantliz Pomer.

ERgo bonis avibus roseas ROSA
scande Cathedras
Inserat ut Te hortis Prussia nostra,
suis.

*Gratulabundus appo-
nebat*

M. P.

Solve Tibeta iubens celo quae
cund; conant;
Quae debet homini, M. ROSA
Solve iubens!

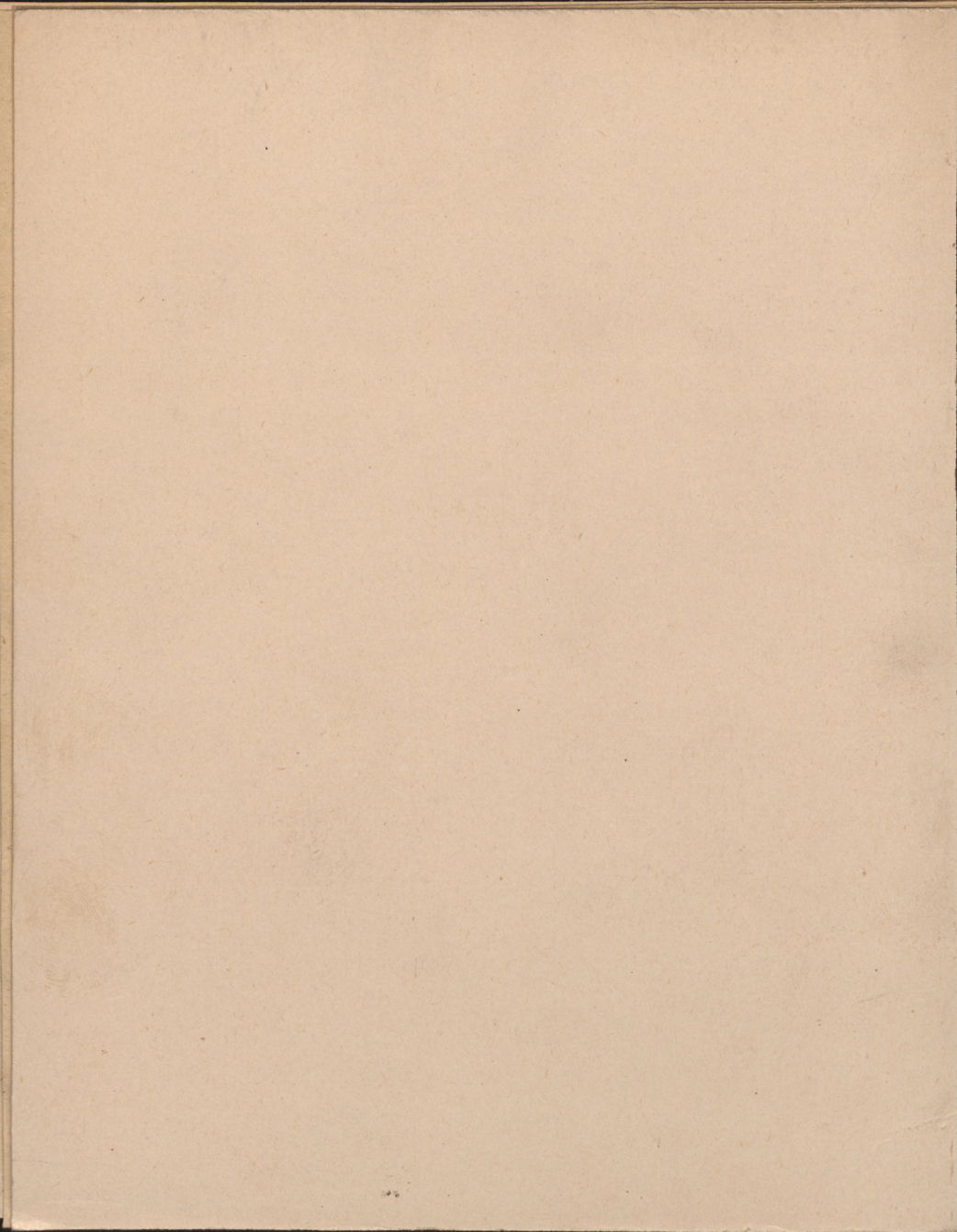
P. Roloffus, Pastor
Parochia Pommer.

Ergo bonis avidus rolas ROSA
Inferat ut Te horis Prullis nostris
Iuis.

Gratulations appo-
aspice

M. P.

W
W
W

suggerentis. Ex Guicciardino D: Sibrand
Imperial: Hanseaticarumpost section: 44. in
lib. 2. c. 10. exemplo 14. pag. 145. & alii.

XVII. Sint itaq; qui velint prae-texta
tria ac Patribus Patriae omnia debeamus, quod
quod contributio civibus non obstat, Principi
ciat utilitas publica scilicet: Imperantis, licet privi-
suetudine ac continua assuetudine onera
Contributione *wie ein Kleid / so es new / dr
getragen / felt bequemer /* prout etiam alia
dita rerum species ipso usu nobis concili-
farinae plures, successu temporis instar cro-
minò formidabile se reddet. Quid postea?
na, quam oppressorum suspiria nubes pene-
ejusmodi iniquas exactiones ac elusiones
v. 9. Mich. 3. v. 2. & 5. ita & publica felicitate
relinquit impunitos. Non itaq; est, quod
dentia imposita onera aliquid hostile contra-
sed saltem aut eorum mitigationem comp-
modo sollicitent, 1. Reg. 12. v. 3. & 4. *Esth.*
DEO mitiorem eventum expetant. *Esth.*
nentes, patienter illa in se recipiant. *Exod.*
in silentio & spe ferant, tum quod Magistra-
ille sit, sicuti Dominis dyscolis ac Parentibus
boni quidem semper exoptandi, aut mali etiam
iniqua ac nimia tributa quartum flagellum
(forsitan, ut ea capiat fiscus, quae olim non
tis obviant, tum deniq; quod conduplicat
at Moses.

XIIX. Effectus extraordinariorum a-
mant ac plane cessare faciant ordinaria tributa
ordinaria non tollunt ordinaria, quamvis ea
infrequentia, seu efficiant, quo minus frequen-
d. Migrand. Verus effectus est vel primus vel
spectu Imperantis vel parentum, priori mo-
na, Superioritatis alicujus aut personae aut ipsius

C 2

ubl. civitat.
thesaur: pol.

quod Pa-
Principis,
quod suffi-
quod con-
Es sey die
stund was
sa ac fasti-
sunt hujus
ributi om-
mesis divi-
t, quae, uti
Ezech. 45.
osores vix
ua ac mor-
moveant,
empore &
precibus à
inus obti-
8. v. 7. ac
q; tandem
diendum,
tum quod
mala pæna
us) subdi-
altrò veni-

od suppri-
ppe extra-
onstituant.
1. 5. 2. ff
est vel re-
traordina-
ant tessera:
poste-

